

دوا گوته

مه بهست له نووسینه وهی میژووی هه گه لیک، هه ولدانه بۆ گه یشتن به دۆزینه وهی راستییه کان، که تا ئه و ساته هه لاما به بزری ماونه ته وه، به زانیی ئه و راستیانه بنه مایه کی توکمه بۆ دارشنتی دوا پۆژتیکی ئاسوده و خوش بۆ زۆرینه دابین ده کری، بۆ گه یشتن به م ئامانجه چ له سه ر ئاستی کوردستان و چ له سه ر ئاستی عیراق و رۆژه لاتنی ناوه راست، جی په نجیه دانایی دکتۆر که مال مه زه هه دیارو بهرچاوه، ئه و خۆی وای چه سپاندۆته میشکی خۆینه رانیه وه که «میژوو یه کتیکه له زانسته هه ره گرنگه کانی ژیان» بۆیه «ره و ره وهی میژوو یه کجار گه وره و زه لامه، به ره و پیشبردنی هه رگیز له ویزه ی تاکه که سیکدا نه بووه نییه» دیاره «زانایان ده میتیکه بۆیان ساغ بۆته وه که میژوو یه ک قوناغ نییه».

منیش لای خۆمه وه ده میتیکه هه ستم کردوه د. که مال ئه و قسه به ی خۆی بردۆته سه ر که پیتی وایه «میژوو زانستیکی وشک و برنگ نییه، به ره مه کانی وه که ئه ده ب وایه بۆ هه مووانه، نه ک بۆ شاره زایان به ته نها». دیسان هه ستم کردوه د. که مال «شیتواز و نووسینه وهی رووداوه کانی ره وان و دلگیر» بووه، بۆیه «به ئاسانی ده پۆژیته ناو هه ست و ده روونی خۆینه رانه وه» و بۆ رازاندنه وهی به ره مه کانی شیه «په نای بردۆته بهر شیعر و ئه ده ب و داستان و ئه فسانه و په ندی پیشینان و قسه ی نه سته قی باب و با پیران و گالته و گه پ و فۆلکلۆز و به سه ره اتی دانسقه و خۆشی و ناخۆشی کۆمه لانی خه لک»* ئه وه شی بۆ زیاد ده که م رۆژنامه نووسی کوردی سه رچاوه یه کی دیکه ی نووسینه کانی تی که ئه وه یان مه به سته ی سه ره کی کاره کی منه، وام دانا بو له نیو ئه و بابه تانه وه کتیبیکی (۳۰۰-۳۵۰) لاپه رهی له م بهرگه دا

(*) رسته ی ناو که وانه ره شه کان له کتیبی «میژوو» وه رگیراون.

ئاماده بکه م، به راییی وام ده زانی ئه م کاره زۆر به ئاسانی به من ته و او ده بیته، به لام دواتر له کاری مه زهنده چوه ده ره وه هه ر بابه ته و هی دیکه ی به دوا ی خۆیدا راده کیشا، وه ک ده بین له (۶۰۰) لاپه رهی ئاوا کردوه، ئاگاداری ئه وه ش هه م که زۆر بابه تی دیکه ی ماون.

به لام په ندی پیشینانه ی کوردییه و ده لێ: «لۆمه ی عه بدی له عه زایی قه بری گرانتیه»، له بهر ئه وه ی ئه نجامی کاره که ماوه یه کی درێژی پیچوو، بۆیه چه ند براده ریکی دل سۆز زانی بو یان که به بی ئه وه ی د. که مال ئاگاداری بیته، و ام خه ریکی ئه و کاره م و که و تنه سه رزه نشت کردم، به لام دواتر یه کتیکان ئامۆژگاریی کردم هه ر چۆنیک بیته خۆم بگه ی نه م د. که مال، له وانه یه ئه ویش پیتی باش بیته پیشه کییه ک بۆ ئه و کتیبه ی بنووسی و هه ندیک خالی دیکه یان له باره وه بخاته روو و له وانه یه پیشه کییه ی خۆشه و یستیکیشی بکات، ئه وه ی راستی بیته خۆیشم هه زم ده کرد له دوا ساته کانی کاری نه خسه سازی کتیبه که دا خۆم بگه ی نه م د. که مال، ئه وه بو له کۆتایی مارتی ۲۰۰۱، نزیک نیوه رۆکه ی گه یشتمه کۆلیژی په ره ده ی زانکۆی به غدا، به داخه وه دیار بو به ختی من ئه و رۆژه وه کو جاران یار نه بوو، ده وام کۆتایی هاتبوو، بۆ به ختی که چ ته له فۆنی گه ره که شیان ئه و رۆژه گه رمی تیدا نه بوو، بۆیه هه وله کانم بۆ بینینی و ته نانه ت قسه له گه ل کردنی شی بیته و ده بوون.

دواتر که چومه ده زگای رۆشن بیری و بلاو کردنه وهی کوردی کۆمه لیک گۆقاری «ره نگین» م کری، ژماره (۱۳۸) ی بابه تیکی له سه ر خواجا ئه فه ندی و ئه مین زه کی به گ تیدا بلاو کرابوو وه، له هه مووان پتر سه رنجی راکیشام و دلی خوش کردم، چونکه له گه ل بابه ته که دا فۆتۆی ده ستنووسی نامه یه کی تیدا بلاو کراوه ته وه، که د. که مال بۆ سه ر نووسه ری گۆقاره که ی ناردوه، تیایدا به ئاشکرا گوتویه «ئه و دلی به و که سانه خۆشه که نووسین و بیرو رایه کانی بلاو ده که نه وه»، وه کو هه نگوینم له کلۆره ی داران دۆز بیته وه وام به سه ر هات، چونکه بابه ته که م ئه و نه ند له لا شیرین بوو، ئه وه بوو هه ر زوو خۆم گه یانده وه پیره هه ولیترو هه موو ئه و بابه تانه شم خسته سه ر پۆژه که م که له ژماره (۱۲۰) به دوا وهی «ره نگین» دا د. که مال بلاوی کردبوونه وه.

به لام مه راقیکم هه ر له دل ماوه، هه ز ده که م خۆینه رانی لی ئاگادار بکه مه وه، ئه وه ی له بیرمه سه ره تای هه شتا کان، دوو سال دوا ی بلاو کردنه وه ی کتیبی

«تیکه‌یشتنی راستی و شوینی له روژنامه‌نووسی کوردیدا» بو، مامۆستایه‌کی به‌رێز له ناکو و بابه‌تیکێ ره‌خه‌ ئامیژی له باره‌ی ئەم کتیبه‌وه له روژنامه‌ی **«العراق»** بلاوکرده‌وه، گوايه ئەم کتیبه‌ ریبازی زانستی تیدا ره‌چاو نه‌کراوه، هه‌ر له‌ویدا توانجیکیشی له کتیبی **«شه‌ره‌فنامه»** گرتبوو که مام هه‌ژار کردبووه کوردی و هه‌شت ساڵ پیشتر **«کوژی زانیاری کورد»** بلاوی کردبووه‌وه. ره‌خه‌که‌ی مامۆستا ئه‌وه‌بوو چون ده‌بێ وینه‌ی هه‌ندی که‌سی تیدا بلاوکریته‌وه؟ که به‌ قسه‌ی مام هه‌ژار گوايه ئه‌وان بو شه‌ره‌فنامه کوردیبه‌که به‌هه‌ریان پیتی گه‌یاندبوو، له‌ نیوانیاندا به‌ بالا برینیکێ د. که‌مال و وینه‌که‌ی هه‌بوو، ئه‌و مامۆستایه‌ وای باس کردبوو ئه‌گه‌ر شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی جاریکێ دیکه‌ هه‌ستا بایه‌وه، ده‌ستی ده‌دایه‌ شیره‌که‌ی و له‌م کاره‌یان نارازی ده‌بوو...

ئه‌وه‌بوو دوا‌ی که‌متر له دوو مانگ د. که‌مال له گوژاری **«الثقافة»** ی ئه‌وسا وه‌لامتیکێ پر له زانیاری وردو زۆر به‌ هیمنی و نه‌رمی بو مامۆستا که نووسیوه‌وه، باسی گه‌وره‌یی کاره‌که‌ی مام هه‌ژاری تیدا کردبوو که دوا‌ی ئه‌و چهند ساڵه شه‌ره‌فخان زیندوو بیته‌وه، شانازی به‌م کاره‌وه ده‌کات که به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی به‌م شتیه‌ **«شه‌ره‌فنامه»** که‌یان بو بلاوکرده‌وته‌وه، د. که‌مال ئه‌و خاله‌شی تیدا باس کردبوو که ئه‌وو **«تیکه‌یشتنی راستی»** یه‌که‌ی هه‌قیان به‌سه‌ر وه‌رگێرانی کتیبی **«شه‌ره‌فنامه»** و - ئه‌گه‌ر هه‌بیت - هه‌له‌ت و په‌له‌تیبه‌کانیه‌وه چیه‌؟ یان ئه‌و هه‌قی به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا چیه‌ که هه‌ژار هه‌زی کردوه و وینه‌ی هه‌ندی که‌س له کتیبه‌که‌ی بدا که خه‌مه‌تی میژووی میلیله‌ته‌که‌یان کردوه؟ دیاره مامۆستا ئاگاداری ئه‌وه نییه‌ که هه‌شت ساڵه کتیبه‌که بلاوکرده‌وته‌وه و روژ له روژ نرخ و بایه‌خی لای دلسۆزانی روژنبیری کوردی هه‌ر له زیاد بوون دایه، یان ئاگادار نییه‌ که **«شه‌ره‌فخان»** خۆی له به‌رگی یه‌که‌می کتیبه‌که‌یدا (٢٠) وینه‌ی جوان و دانسقه‌ی بلاوکرده‌وته‌وه.

ئه‌وه‌ی له بیرم مابێ، هه‌مووی چوار ساڵ به‌سه‌ر ئه‌و ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ی د. که‌مال دا رانه‌برد بوو ئه‌و مامۆستایه‌ که‌وتبووه سۆزاغی ئه‌و وینانه‌ی ناو **«شه‌ره‌فنامه»**، پیده‌چێ دواتر له یه‌کتیک له ده‌ستنووسی کتیبه‌خانه‌کانی ده‌ره‌وه چنگی که‌وتبوون و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی وردو شیواوی له باره‌وه نووسیوو، له‌وساوه چهند جار له ده‌ره‌وه له کوردستانیش چاپ و بلاوکرانه‌ته‌وه، تا دوا‌جار له لای خۆمان له کوژیکی تایبه‌تیدا ریزی لی گه‌را.

له‌گه‌ڵ ئاماده‌کردنی ئه‌و **«چهند لاپه‌ره»** یه‌دا پانۆرامای ئه‌و رووداوانه تیر به‌ به‌رچاومدا تیده‌په‌رین، چونکه منیش کۆمه‌لیک وینه‌ی دانسقه‌وه ده‌گه‌مه‌م له‌م لاو ئه‌و لادا ده‌ست نیشان کردبوون، د. که‌مال گووته‌نی ده‌مه‌ویست **«هه‌ر که‌س ده‌نکه جۆیه‌کی مائی پاشای خواردوه»** وینه‌یه‌کی له‌م کتیبه‌ بده‌می، به‌لام هه‌ر دوودل بووم، له‌ خۆم ده‌پرسی ئایا ده‌کرێ، ئه‌و وینانه له‌گه‌ڵ کتیبه‌که‌دا بلاویکه‌مه‌وه؟ به‌ تایبه‌تی، که پیشتر جگه‌ له‌ باسه‌کانی ناو بلاوکرده‌کان، نه‌مبینه‌وه هه‌یج کام له کتیبه‌کانی د. که‌مال وینه‌یان تیدا بلاوکرایته‌وه، به‌ هه‌رحال من پیم وایه هه‌ر کاریک ده‌ستی بدریتی، تا به‌ ئه‌نجام ده‌گا پتیبسته له هه‌موو لایه‌نه‌کانی بکوڵدریته‌وه، پيشم وایه وینه‌وه به‌لگه‌نامه زیاتر سه‌رچاوه‌ی باوه‌رپیتراوو متمانه پیکراون بو روونکردنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ نادیاره‌کان و سه‌لمانندی راستیه‌کان که میژووی به‌ هۆیه‌وه به‌ راست و دروستی بنووسیته‌وه. بۆیه به‌پیتی توانا هه‌ولم دا به‌شیک له‌م وینانه بخه‌مه ناو کتیبه‌که‌وه که هه‌ندیکیان پیشتر له‌گه‌ڵ بابه‌ته‌کاندا بلاوکرانه‌ته‌وه، هه‌ندیکیشیان له کتیبه‌خانه‌که‌ی خۆم هه‌بوون، ئه‌وانی دیکه‌ش دیاری ئه‌م شوین و که‌سانه‌ن:

* وینه‌ی جه‌نابی شیخ ئه‌حمه‌دی بارزانی و جه‌نابی مه‌لا مسته‌فا که له راسته‌وه بو چه‌پ ئه‌و زاتانه‌ش ده‌بینرین: لوقمان بارزانی، شیخ محمه‌د خالیدی بارزانی، شیخ عوبه‌یدوللای بارزانی، دیاری دوکانه‌که‌ی مه‌لا نوورییه له گه‌ره‌کی عه‌قاری له سلیمانی.

* وینه‌ی جه‌نابی کاک ئه‌حمه‌دی شیخ، دیاری کۆمه‌له‌ی که‌له‌پووری کورده له سلیمانی، به‌ هۆی کاک محمه‌د مه‌ردانه‌وه چنگمان که‌وتوه.

* وینه‌ تاکه‌که‌ی جه‌نابی ئه‌حمه‌د چه‌له‌بی ده‌باغ، دیاری ناوه‌ندی روژنبیری قه‌لاته، به‌هۆی کاک محمه‌د عه‌لی عوزیری چنگمان که‌وتوه.

* وینه‌ی هه‌ر یه‌ک له جه‌نابی مه‌لا فه‌ندی و ئه‌حمه‌د چه‌له‌بی ده‌باغ و ئه‌وانی دیکه دیاری کاک تاریق ئیبراهیم شه‌ریفه.

* وینه‌ی بنه‌ماله‌ی سائب دیاری مامۆستا جه‌مال بابانه.

* وینه‌ی عه‌ره‌بی شه‌مۆ و هه‌ژارو ئه‌وانه‌ی دیکه هه‌ ئه‌رشیفی جاسمی جه‌لیله، دیاری کاک فه‌سه‌ل دێهاتیبه.

* مائی شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی به‌ هۆی ئاسانکاری د. فه‌هاد پیربال کتیبی

«**کوردستان له سیتبهری میژودا**» ی «**سۆزانا میه سلاس**» ی به خواستنه وه داینی، وینهی فرۆکه کهی ویلسۆن و چهپسه خانی نه قیب و شیخ مه محمودم له کاتی دیلیدا له بهر گرتوه.

* وینهی جهنابی شیخ محیه دین شیخ صالح به زنجی و صالح جه برو میره کانی خوشناوان، دیاریی کاک سالار عه بدولپه حمانه.

* وینهی قه لاکه ی هه ولیر دیاریی مامۆستا نه ژاد عه بدوللا عه زیزه.

* وینهی ئیزدین شیر «**یهزدان شیر = عزه ددین شیر**» له کتیبی، البدرخانین فی جزیره بوتان، مالیسائز، ترجمه دلاور الزنگی و گولبههار بدرخان، الطبعة الاولى ۱۹۹۸، مطبعة أمیرال، بیروت لبنان، وه گراوه.

دهبج ئه وهش بلیم بابته کانی ناو ئه کتیبه به گویرهی کرۆنۆلۆژیای رووداوه کان ریز کراون نهک بلاوکرده وه بیان، له دوا ساته کانی پرۆقهی کتیبه که دا ههستم پیتی کردوه دهبا بابتهی سیتیهم و چواره می بهشی یه کهم هه ره یه کهی له شوینی ئه وی دیکه دانرابان، به لām دواتر ئه کاره نه کردوه، نه بادا ئه تیبینی و سه رنجانه م هه له بیان تیکه وتبا که پیشتر بۆ دیارکردنی نیوان بابته کان ئه ستیره له پهراویز بۆ داناون و روون کردنه وه له باره یانه وه بۆ نووسیون.

ئه و پیرستهی بۆ ناوو شوین دانراوه. سه ره تا ناوه رۆکه کهیم هه مووی له سه ر کارت تۆمار کردون، دواتر به گویره ی پیتته کانی هیجا ریکم خستون. به رایب به ته ما بووم کۆمپیوتهر ژماره ی لاپه ره کانم بۆ دیار بکات. به لām له دوا جاردا، (خواو راستان) کارمه ندانی سه ر کۆمپیوتهر ئه نجامی کاره که بیان به نیوه چلی به سه ر دادامه وه، بۆیه ناچار بووم جارێکی دیکه به سه ر په ره ی تریسه کاندای چوومه وه وه هه موو ئه و ناوو شوینانه ی پیشووم له ناو کتیبه که دووباره ده ره یناوه ته وه ئه م جارهیان هه ره له سه ر کارت ژماره ی لاپه ره کانم له ته ک نووسینه وه.

ئه و کاره شم زۆر به ساردییه وه ده کرد. چونکه یه که میان ئه و ماوه یه زۆر سه رقال بووم و دووه میشیان ده موست یه کیتی باوه رپیکراوم تووش بیت- دلسوژی ئه م کاره بیت و ئه ویش کتیبه که بخوینیتته وه- چونکه ده میتکه ههستم کردوه:

۱- د. که مال شپوازیکی رینووس و نووسینی کوردی تاییه ت به خۆی هه بووه وه هیه، له هه ر شوینیک خال یان کۆمایه ک لایبردیت، ته وای مانای رسته وه دهسته وازه که ی ده گۆریت.

۲- ئه وه نده ی من شاره زام و لیبی ئاگادارم د. که مال هه ر کاتیک بابته تیک بلاو ده کاته وه، دواتر داوا ده کا خۆی هه له بژیری تیدا بکات، بۆ به جیه یینانی ئه م چه زه شی، بیستومه هه تا رۆژی هه یینانیش چه ند کاتر میتر له چاپخانه ماوه ته وه و هه له بژیری نووسینه کانی خۆی کردوه.

۳- ئه و بابته تانه ی له دوو تویتی ئه م کتیبه دایه به ره مه می نیوان سالانی ۱۹۸۹- ۲۰۰۰ بووه، دیاره له م ماوه یه شدا گۆرانکاریه کی زۆر به سه ر رینووسی کوردیدا هاتوه.

۴- ئه و رینووسانه ی ئیستا له ده زگا کانی بلاوکرده وه له کوردستان له سه ری ده رۆن، جیا یه له و رینووسه ی که تا وه کو ئیستاش بلاوکراره کانی به غدا و شوینانی دیکه له سه ری ده رۆن.

له بهر ئه م هۆبانه وه هی دیکه ش هه ولم داوه بابته کانی نیو ئه م کتیبه وه کوخۆی رینووس بکرتنه وه، به لām واپیتده چیت تا کۆتایی له م کاره مدا ئه م خۆزگه یه م به ری نه گرتب، بۆیه دوا ی ئه وه ی ئه و براده ره م ده ستنیشان کرد که به چه زو ئاره زوی خۆی کتیبه که بخوینیتته وه که ئه ویش کاک (ئازاد عوبید) بوو. په ره ی تریسه کانم بۆ برده ماله وه، دوا ی هه فته یه ک که بۆی هیتنامه وه دیار بوو کۆشیک هه له ی چاپی چنیبووه وه، هه لبه ت چه زم نه ده کرد ئه م هه موو هه لانه بیه مه وه ده زگا که ی چاپ و داوای دووباره راکیشانه وه ی تریسه کان بکه مه وه، ئه وه شیان زیاتر له بهر ئه وه بوو گله یی به رایب و دوا یی له خۆم دوور بخرمه وه، چونکه سه رباری کاری هه له بژیره کانی ده زگا که خۆبشم هه له بژیریم تیدا کردبوو. به لām له بهر فانووس و له مپه. بۆیه وشه ی وه کو (نازیزم) ببوه (نازیزم) و (ئه فسه ر) ببوه (ئه فسه ر)... هتد

چاکترین چه ل بۆ من ئه وه بوو به شینه یی و به یی دهنگی هه موو تریسه کانی کتیبه که بیه مه لای (زاده) ی هونه رمه ندی رۆژنامه نووس. ئه ویش دوا ی ئه وه ی دوو هه فته لای خۆی گلی دایه وه، دیار بوو ۸۰٪ ئه و هه لانه ی لاپه ره بوو که خۆم مه بهستم بوو، چونکه کاک (ئازاد) یش هه ندیک وشه ی به هه له دانابوو که له ئه سلی بابته ته که دا هه روا بووه، هه ر بۆ وینه ئه و پیتی وابوو (هیتوهر) ی د. که مال ده یی (هیتور) بیت، ئه وانه ی دیکه ش که هه له ی هونه ری زه ق بوون دووباره تریسه کانا م راکیشاوه ته وه.

لیره دا ده مه وی ئه وه بلیم ئیستا ده بیتته کارێکی عه یب یان سه یرو سه مه ره ئه گه ر

کتیبیک له کوردستان بلاو کرابیتته وه ههله ی چاپی تیدا نه بیته. بویه لیته دا خوزگه دهخوایم، ههله کانی ناو ئه م کتیبه هه ر ئه وانه بن که (واو) دهکان ئه گهر له وئی (تاقانه) بیته لیته (جمکه)، یان وشه ی (عیراق) (۷) ی سه ر یایه که ی زیاده و د. که مال پیی ناخوشه بوی دابنریت یان (ل) ی ناوی وه کو (مووسل و سلیمان و سلیمانی) قهله و نه کرابیت دیاره ئه وش، وه کو له پیشه وه گوتومه، له ئه نجامی روونوس کردنه وه ی بابه ته کان و کاری پیتچنین و ههله چنیه وه وای لیها تووه. ههیشه لای ئیمه (کورد و کوردستان) و دهسته واژه لیکدرا وه کان و ده نووسی (واو) هکه ی نیوانیان بچیتته ته ک (کوردستان). خوا ره حمان پی بکاو رایه جیا وازه کان زووتر لیک نزیک بکاته وه. خواز یارم ولات هه ر ئاوه دان و کوردستانیش پر له ئاشتی بیته.

عبداللا زهنگه نه

۲۰۰۱/۵/۳